

Uusi Suometar

N:o 251 – 29.10.1890

Uuden Suomettaren Toimitukselle

Suomella ei ole welvollisuuksia entisiä Amerikkaan muuttaneita kansalaisiansa kohtaan.

Uuden Suomettaren 248:nessa numerossa on eräs kirjoittaja K. J. hywässä tarkoituksessa ja hartain sydämin ottanut kehottaaksensa Suomen kansalaisia täällä panemaan toimeen eri yhdistyksen wapaaehtoisten apulisäin keräämistä warten korkeamman koulun perustamiseen Amerikkaan muuttaneille Suomalaisille tahi muulla tavalla toimittamaan raha-apua sanottua kaunista tarkoitusta warten. Ja jos jotkut sydämestänsä hetyvät heimolaisilleen awuksi rientämään ja siwistyksen kohottamisella heissä edistyttämään suomalaisen kansaheimon warttumista kansalliseksi pohjalle, niin he tekewät Jumalalle otollisen ja kansalaisillensa onnea tuottawan teon; ja me olemme ensimmäiset kiittämään noita ihmisystäviä siitä. Mutta mitä me emme saata hywäksyä, on se mielipide, että Suomella tahi meillä Suomalaisilla täällä muka olisi welvollisuus mennä apuihin niille, jotka owat hyljänneet maansa ja lähteneet ajallista onnea etsimään muualta kuin omasta, waikka köyhästäkin, kotimaasta. Lähetäjä K. J:n kirjoitelman otsikirjoitus ei siis mielestämme ole paikallansa, kun siinä pannaan kysymykseen Suomen welvollisuus tässä kohden. Jokaisella Suomessa syntyneellä ja kaswaneella miehellä ja naisella on kieltämätön welvollisuus uhrata ruumiinsa työwoimat ja henkinen toimikykynsä kokonaan ja yksinomaisesti isänmaansa parhaaksi ja sen onnellisentamiseen. Se, joka ei tyydy siihen aineelliseen palkkaan tahi ajalliseen ja maalliseen osaan, minkä hänen oma maansa hänelle palkaksi antaa woipi, waan lähtee muille maille etäisille merten taakse parempaa onnea etsimään, on samalla tahtonut katkaista isänmaan – ja kansalais-rakkauden siteen itsensä ja maansa wäliltä ja rikkonut Jumalan määräämään welvollisuuteensa, eikä hänellä ole oikeutta eikä syytä odottaa tahi toiwoa myötätuntoista osan-ottoa kotimaalaisiltansa, waan tyytyköön hän onneensa ja kohtaloonsa, jota on lähtenyt muukalaisilta ihmisiltä ja oudoista oloista tawoittelemaan, sekä hankkikoon tarpeen ollessa apulähteensä etsitystä onnelastaan. Tuo seikka pitäisi jokaisen

Uuden Suomettaren Toimitukselle.

Suomella ei ole welvollisuuksia entisiä Amerikkaan muuttaneita kansalaisiansa kohtaan.

Uuden Suomettaren 248:nessä n:rossa on eräs kirjoittaja K. J. hywässä tarkoituksessa ja hartain sydämin ottanut kehottaaksensa Suomen kansalaisia täällä panemaan toimeen eri yhdistyksen wapaaehtoisten apulisäin keräämistä warten korkeamman koulun perustamiseen Amerikkaan muuttaneille Suomalaisille tahi muulla tavalla toimittamaan raha-apua sanottua kaunista tarkoitusta warten. Ja jos jotkut sydämestänsä hetyvät heimolaisilleen awuksi rientämään ja siwistyksen kohottamisella heissä edistyttämään suomalaisen kansaheimon warttumista kansalliseksi pohjalle, niin he tekewät Jumalalle otollisen ja kansalaisillensa onnea tuottawan teon; ja me olemme ensimmäiset kiittämään noita ihmisystäviä siitä. Mutta mitä me emme saata hywäksyä, on se mielipide, että Suomella tahi meillä Suomalaisilla täällä muka olisi

semmoisen muistaa, joka kewytmielisesti hylkää kotiturpeensa, unohtaen sen, että isänmaa tarvitsee kaikkien lastensa kaikki woimat.

Johtopäätökseksi nyt sanotusta tulee, ett'ei Suomella ole minkäänmoista welvollisuutta tuommoisia luopioita kohtaan, waan että ainoastaan yleinen ihmisrakkaus, olkoonpa hartaanpikin weriheimolaisiin kuin muihin, määrätköön, millä keinoin siwistyksen warttuminen on edistytettävä niiden kanssaihmisten seassa, joiden omat woimawarat eiwät siihen riitä.

J. A.

Uusi Suometar

N:o 259 – 7.11.1890

Uuden Suomettaren Toimitukselle

Onko Suomella welwollisuuksia entisiä Amerikkaan muuttaneita kansalaisiansa kohtaan?

(Herra J. A:lle U. S. 251 n:rosta)

Te kiellätte jyrkästi hra K. J:n tämän lehden 248 n:rossa olleen kirjoituksen johdosta, ettei Suomella ole mitään welwollisuuksia Amerikkaan muuttaneita kansalaisiansa kohtaan, syystä että he owat isänmaansa hylkääjiä, luopioita, jotka owat tahtoneet katkaista isänmaan – ja kansalais-rakkauden siteet itsensä ja maansa wäliltä. Kuitenkin eri perusteilla nim. ihmisrakkauden nimessä, myönnätte että voitaisiin apua antaa siirtolaisille heidän siwistyspyrinnöissänsä. No niin, itse asiassa lieneekin yhdentekewä kumpasen periaatteen mukaan hra K. J:n esittämää asiaa edistettäisiin, mutta jos tämä armeliaisuuden työ tapahtuisi käsikädessä sellaisten arwostelujen kanssa kansalaisistamme, kuin Te olette puheenaolewassa kirjoituksessanne antaneet, niin emme luule että parhaatkaan toimenpiteet silloin saawuttaisiwat toiwottua tarkoitusta. Sitä paitisi lienee Teille ainoastaan yksityis-tapausten ja sanomalehtikirjoitusten kautta tiedossa Amerikkaan muuttamisen syyt. Waan näiden persuteella ei woi tuomita koko liikettä, ainakin siltä näyttää sille, joka jokapäiwäisessä elämässä on ollut tilaisuudessa asiaa monipuolisemmin tarkastelemaan. Tästä tietysti ei ole soweliasta ruweta noitten syitten perusteellisuutta käsittelemään, waan huomautamme perusteellisuuden tärkeydestä ainoastaan sitä warten, ettemme katso wiisaaksi teoksi juuri nykyaikana tuomita niinkin suurta osaa kansastamme Teidän tawallanne. Me suomalaiset kyllä olemme tottuneet siihen, että meitä huutopuheitten mukaan arwostellaan, mutta sen seikan olisi pitänyt opettaman meitä itseä menettelemään toisin. Muuten on meillä kansallismielisissä piireissä totuttu aina pitämään parempi-osaisten ja siwistyneitten pyhänä welwollisuutena toimittaa siwistymisen tilaisuutta niillekin, jotka itse owat siwistyspyrinnöitä wastustaneet, ja ankarasti tuominneet niiden toimenpiteitä, jotka näissä harrastuksissa owat olleet osallisina. Kenties on tämä welwollisuus käsitet-

Uuden Suomettaren Toimitukselle.

Onko Suomella welwollisuuksia entisiä Amerikkaan muuttaneita kansalaisiansa kohtaan?

(Herra J. A:lle U. S. 251 n:rossa.)

Te kiellätte jyrkästi hra K. J:n tämän lehden 248 n:rossa olleen kirjoituksen johdosta, ettei Suomella ole mitään welwollisuuksia Amerikkaan muuttaneita kansalaisiansa kohtaan, syystä että he owat isänmaansa hylkääjiä, luopioita, jotka owat tahtoneet katkaista isänmaan- ja kansalais-rakkauden siteet itsensä ja maansa wäliltä. Kuitenkin eri perusteilla, nim. ihmisrakkauden nimessä, myönnätte että voitaisiin apua antaa siirtolaisille heidän siwistyspyrinnöissänjä. No niin, itse asia-

ty kristillisyyden walossa. ”Kosta paha hywällä!” sanotaan, emmekä suinkaan käsitä minkä syyn nojalla wapautuisimme tästä welwollisuudesta siirtolaistemme suhteen.

Tunnettu seikka on, ettei millään sanomalehtikirjoituksen mahtisanalla woida siirtolaisuutta ehkäistä, sekä myöskin, että tämä on jokaiselle isänmaan-ystawälle harmittawa seikka. Mutta asian näin ollen täytyy asettua olewaisen olojen perusteelle. Kumpi nyt on Suomelle parempi, sekö, että edustajamme Amerikassa esiintywät arwoa ansaitsemattomina, ihmisyystensä kadottaneina ja kokonaan alkuperäisen isänmaansa unohtaneina raakalaisina, wai sekö, että ne siellä esiintywät siwistuksen haluisina ja arwoa ansaitsewina, osottaen että nämät pohjanperän lapset osaawat ajatella ja harrastaa hyweitä samoin kuin muutkin ihmiset? Wastaus tähän ratkaisee myöskin kysymyksen meikälaisten welwollisuuksista heitä kohtaan.

Luwalla sanoen, hywä herra, Teidän johtopäätöksenne eiwät ole kristilliset eikä kansalliset.

A. J.

Tekstin puhtaaksikirjoitus ja taitto:

Siirtolaisuusinstituutti

<http://www.migrationinstitute.fi>

Alkuperäistekstit haettavissa

Historiallisesta sanomalehtikirjastosta osoitteessa:

<http://digi.lib.helsinki.fi/sanomalehti>

Yksittäisen lehden numero löytyy helpoimmin
sivuston **selailu**-toiminnon kautta.

Kansalliskirjaston DIGITOIDUT AINEISTOT				Suomeksi På svenska In English	
Etusivu	Sanomalehdet	Pienpainatteet	Aikakauslehdet	Muut tietokannat ja verkkoaineistot	
<h1>HISTORIALLINEN SANOMALEHTIKIRJASTO</h1>				<input type="text" value="Pikahaku"/> <input type="button" value="Hae"/>	
Pääsivu	Selailu	Haku	Tarkennettu haku	Artikkelihakemisto	Palaute
Tervetuloa tutustumaan Suomen historiaan ja menneeseen aikaan vanhojen sanomalehtien kautta!			för Helsingfors och L		